

ся вържъ у дома си, отъ дѣто излѣзохъ. И като дойде намѣрва го празденъ, измѣ-
 45 тень и украсень. Тогазъ отгажда и зема съсь себе си седмъ други духове по злы отъ себе си, и като влѣзжтъ живѣйтъ тамъ; и сетно-то състояніе на тогозъ чело-
 46 вѣка бѣва по лошо отъ първо-то. Така ще бжде и на тоизи лудавъ родъ.
 47 А когато той оше говорѣше народу, о ето майка му е и братія-та му стоехъ възъ и
 48 ищѣхъ да му говорятъ. И нѣкой си му рече: Ето майка ти и братія-та ти стоятъ
 49 възъ, и ищѣтъ да ти говорятъ. А той отговори на тогозъ който му каза *това* и
 50 рече: Коя е майка ми, и кои сж братія-та ми? И прострѣ си рѣжж-тж къмъ ученицы-тѣ си и рече: Ето майка ми и братія-та ми. Защото *о* който прави волѣж-
 тж на Отца моего който е на небеса, той ми е братъ и сестра и майка.

ГЛАВА 13.

1 Въ сжщій-тъ день излѣзе Исусъ изъ
 2 кжчи и съдѣше край море-то. И съ-
 бражъ ся до него народъ много, е така що-
 то влѣзе та сѣдѣжъ въ ладѣжъ, а вечкый-тъ
 3 народъ стоеше на брѣгъ-тъ. И говори имъ
 много съ притчы, и казуваше: Ето, и из-
 4 лѣзе съятель-тъ да сѣе: И когато сѣеше,
 едно падѣжъ край пѣтъ-тъ; и дойдохъ
 5 птицы-тѣ, и озобахъ го. А друго падѣжъ
 на камениты *мѣста*, дѣто нѣмаше много
 6 пѣръстъ; и заскоро изникнѣжъ, защото нѣ-
 маше дълбинжъ отъ земѣжъ; А като изгрѣя
 7 слѣнце-то, припламнѣжъ, и понеже нѣмаше
 корень изсѣхнѣжъ. Друго пакъ падѣжъ въ
 8 тѣрніе-тѣ, и порастохъ тѣрніе-тѣ, и за-
 9 глушижъ го. Друго падѣжъ на добрѣ-тж
 земѣжъ, и даваше плодъ, о едно сто, друго
 10 шестдесеть, а друго тридесеть. *Който* има
 11 уши да слуша, нека слуша.
 12 И пристѣпихъ ученицы-тѣ и рекохъ му:
 13 Защо имъ говоришь съ притчы? А той
 отвѣща и рече имъ: Защото *о* вамъ е да-
 14 дено да познаете тайны-тѣ на царство не-
 15 бесно, а тѣмъ не е дадено. *Защото* който
 16 има, ще му ся даде, и ще му ся прѣму-
 17 множи; но който нѣма, и какото има
 18 ще му ся отнеме. За това имъ говорѣжъ
 съ притчы, защото гледажъ и не видятъ,
 19 слушажъ и не чуѣжтъ, нито разумѣватъ.
 20 И испълнява ся на тѣхъ пророчество-то
 21 Исаіево, което казува: "Съ уши ще чуετε
 и нѣма да разумѣте; и съ очи ще гле-

22 дате, и нѣма да видите. Защото задебелъ
 сѣрдце-то на тоизи народъ, *и* съ уши-тѣ
 23 си тежко чуѣжтъ, и очи-тѣ си склонихъ,
 да не бы съ очи-тѣ си да видятъ и съ у-
 ши-тѣ си да чуѣжтъ, и съсь сѣрдце-то си
 да разумѣжтъ, и ся обрѣжтъ и азъ ги
 24 ищѣлѣжъ. А *ваши-тѣ* очи сж блаженъ,
 защото гледажъ тѣ, и уши-тѣ ви, защото
 25 чуѣжтъ. Защото истинжъ ви казувамъ, че
мнозина пророци и праведници пожелахъ
 да видятъ което *ви* виждате, и не видѣхъ,
 и да чуѣжтъ което *ви* чуετε, и не чуѣжъ.
 26 *Вы* прочее чуѣте притчж-тж на съя-
 27 тель-тъ. На всякого, който слуша *сло-*
 во-то на царство-то и не го разумѣва, и-
 28 дѣва лудавый-тъ, и грабува посѣяно-то
 въ сѣрдце-то му; той е посѣяно-то край
 29 пѣтъ-тъ. А на камениты-тѣ *мѣста* по-
 сѣяно-то, той е, който слуша слово-то, и
 30 заскоро *о* съ радость го принма; Корень
 обаче въ себе си нѣма, но е приврѣмен-
 31 но; и когато настане скѣрбъ или гоне-
 ніе за слово-то, той часъ ся *с* съблзныва.
 32 *А* въ тѣрніе-тѣ посѣяно-то, той е, който
 слуша слово-то, и грыжи-тѣ на тоизи вѣкъ,
 и измама-та на богатство-то заглушава
 33 слово-то, и бесплодно бѣва. А посѣяно-то
 на добрѣ-тж земѣжъ, той е, който слуша
 слово-то и *го* разумѣва, който и дава плодъ,
 и прави, единъ сто, другъ шестдесеть, а
 34 другъ тридесеть.
 35 Другъ притчж имъ прѣдложи и казу-
 ваше: Уподобѣ ся царство-то небесно на
 36 челоуѣкъ, който посѣя добро сѣме на
 37 нивж-тж си. Но като спѣхъ челоуѣци-тѣ,
 38 дойде неприятель-тъ му и посѣя плѣвелы
 39 между пшеницѣ-тѣ, и си отиде. И кога-
 то изникнѣжъ трѣва-та и стори плодъ, то-
 40 газъ ся познихъ и пшѣвели-тѣ. А слугы-
 тѣ на домакынѣ-тѣ дойдохъ, и казахъ
 41 му: Господине, не посѣя ли добро сѣме
 на нивж-тж си; но отъ кждѣ сѣ ся зѣ-
 42 ли пшѣвели-тѣ? А той имъ рече: Враж-
 43 дебникъ челоуѣкъ е направилъ това. А
 44 слугы-тѣ му рекохъ: Ищезъ ли прочее
 45 да идемъ да ги ошлѣвимъ? А той рече:
 46 Не: да не бы като пшѣвите пшѣвелы-тѣ
 47 да истѣргнете купно съ тѣхъ и пшеницѣ-
 48 тѣ. Оставьте да растѣжъ наедно и двѣ-
 49 тѣ до жетвж; и въ врѣме-то на жетвж-
 50 тж ще режжъ на жетвары-тѣ: Сѣберѣте
 51 първомо пшѣвелы-тѣ, и выржѣте ги на
 снопове за изгаряніе, *а* пшеницѣ-тѣ съ-
 берѣте въ житницѣ-тѣ ми.

е Евр. 6; 4. 10; 26. 2 Пет. 2; 20, 21, 22.

д Мар. 3; 31. Лук. 8; 19, 20, 21.

е Гл. 13; 55. Мар. 6; 3. Иоан. 2; 12. 7; 3, 5. Дѣян. 1; 14. 1 Кор. 9; 5. Гал. 1; 19.

ж Визъ Иоан. 15; 14. Гал. 5; 6. 6; 15. Кол. 3; 11. Евр. 2; 11.

а Мар. 4; 1.

б Лук. 8; 4.

в Лук. 5; 3.

г Лук. 8; 5.

д Бит. 26; 12.

е Гл. 11; 15. Мар. 4; 9.

ж Гл. 11; 25. 16; 17. Мар. 4; 11. 1 Кор. 2; 10. 1 Иоан. 2; 27.

з Гл. 25; 29. Мар. 4; 25. Лук. 8; 18. 19; 26.

и Иса. 6; 9. Іез. 12; 2. Мар. 4; 12. Лук. 8; 10. Иоан. 12; 40. Дѣян. 28; 26, 27. Рим. 11; 8. 2 Кор. 3; 14, 15.

і Евр. 5; 11.

к Гл. 16; 17. Лук. 10; 23, 24. Иоан. 10; 29.

л Евр. 11; 13. 1 Пет. 1; 10, 11.

м Мар. 4; 14. Лук. 8; 11.

н Гл. 4; 23.

о Неа. 58; 2. Іез. 33; 31, 32. Иоан. 5; 35.

п Гл. 11; 6. 2 Тим. 1; 15.

р Іер. 4; 3. Гл. 19; 23. Мар. 10; 23. Лук. 18; 24. 1 Тим. 6; 9. 2 Тим. 4; 10.

с Гл. 3; 12.